

Απίστευτο: 70 χρόνια ήταν χωρίς αστυνομική ταυτότητα

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Η ιστορία του κ. Στάθη από τη Θεσσαλονίκη, ο οποίος εμφανίσθηκε στο ΑΤ Λευκού Πύργου και ζήτησε να εκδώσει για πρώτη φορά ταυτότητα, ενώ εις βάρος του εκκρεμούσαν τρεις καταδικαστικές αποφάσεις ■ Πολλά τα αναπάντητα ερωτήματα. Ήταν Τρίτη πρωί, 12 Απριλίου 2022, όταν ένας 70χρονος κύριος περνούσε το κατώφλι του ΑΤ Λευκού Πύργου. Εξω, στην πλατεία Αριστοτέλους, τα πρωτοσέλιδα στα περίπτερα περιέγραφαν τον απόηχο του πρώτου γύρου των προεδρικών εκλογών στη Γαλλία, τις θηριωδίες του πολέμου στην Ουκρανία, το ύψος της τιμής του οβελία στην Ελλάδα.

Μέσα, οι άνδρες της ΕΛ.ΑΣ. που τον υποδέχθηκαν μάθαιναν ότι τον λένε Στάθη, είναι γεννημένος το 1952 στη Θεσσαλονίκη και επιθυμεί να εκδώσει ταυτότητα, όχι γιατί έχασε την παλιά αλλά γιατί ποτέ στη ζωή του δεν είχε μέχρι τώρα. Κλείνοντας τα 70, ήθελε για πρώτη φορά να γίνει «ορατός».

Σύντομα έγινε γνωστό ότι ο 70χρονος είχε σημανθεί στο παρελθόν και ότι εις βάρος του εκκρεμούσαν τρεις καταδικαστικές αποφάσεις για ψευδή ανωμοτί κατάθεση και παράβαση του νόμου περί εξαρτησιογόνων ουσιών. Οπερ σημαίνει ότι είχε δώσει κάποτε αποτυπώματα (σ.σ. αποτυπώματα χωρίς ταυτότητα;) γιατί είχε συλληφθεί για κάποια μικροποσότητα (ένα ή δύο τσιγαριλίκια).

Το αίτημα για έκδοση ταυτότητας ικανοποιήθηκε με το αζημίωτο: ποινή φυλάκισης 10 μηνών (με αναστολή ή εξαγοράσιμη) και 365 ευρώ δικαστικά έξοδα, για όλα τα παραπάνω συν το ότι παρέβη και τον νόμο περί αποδεικτικής ισχύος των αστυνομικών ταυτοτήτων. Αυτά είναι όσα μας επέτρεψε να μάθουμε για εκείνον ο ίδιος με την απόφασή του να σταθεί ενώπιον των Αρχών για μερικά λεπτά της ώρας. Αγνωστο παραμένει το υπόλοιπο, χρονικά, κομμάτι της ζωής του. Όλες αυτές οι ώρες, οι μήνες και τα χρόνια των 70 ετών που κατάφερε να περάσει «απαράτηρητος».

Πώς ζούσε;

Είναι πολλά τα αναπάντητα ερωτήματα που προκύπτουν σε όλους εμάς τους «ορατούς» από την ιστορία του κ. Στάθη, όπως τον γνωρίζουν οι... γηγενείς του κέντρου της Θεσσαλονίκης. Πώς ζούσε; Για να μπορεί να συναλλάσσεται τόσα χρόνια «χωρίς ταυτότητα», μήπως είχε, αυτό που λέμε, «πρόσωπο» στην τοπική κοινωνία; Γιατί αλλιώς, την εποχή της πανδημίας που ακόμα και για να αγοράσεις ένα ζευγάρι κάλτσες είναι υποχρεωτική η επίδειξη πιστοποιητικού εμβολιασμού/νόσησης και ταυτότητα, εκείνος πώς ακριβώς ξεπερνούσε δύο χρόνια τώρα αυτόν τον σκόπελο; Έχει περιουσιακά στοιχεία, έκανε φορολογική δήλωση, είχε ΙΧ και τι θα γινόταν αν, όντας «αόρατος», τράκαρε κάποιον άτυχο πολίτη, «ορατό»; Πόσο χρόνο θα έκλεβε από τη ζωή του δεύτερου ο οποίος θα βρισκόταν ξαφνικά αντιμέτωπος με έναν κυκεώνα γραφειοκρατίας;

Στην κοινωνία είναι λογικό να κάνει εντύπωση πώς ένας άνθρωπος παρέμεινε «αόρατος» από το - τα πάντα ορών - κράτος, ειδικά σήμερα που ακόμα και μέσα από την εξιχνίαση στυγερών εγκλημάτων έχουμε δει ότι πλέον καταγράφονται μέχρι και η συχνότητα της αναπνοής, οι χτύποι της καρδιάς, η εναλλαγή των συναισθημάτων, πολύ πιο μύχια δεδομένα, δηλαδή, από όσα αναγράφονται σε ένα δελτίο αστυνομικής ταυτότητας.

Παρόμοιο περιστατικό

Για τα αστυνομικά αφτιά και μάτια, όμως, η ιστορία του 70χρονου δεν είναι πρωτοφανής. Παρόμοιο περιστατικό έλαβε χώρα προ ημερών στο ΑΤ Εξαρχείων, όπου εμφανίσθηκε άλλος ένας άνδρας χωρίς ταυτότητα και ο οποίος παραπέμφθηκε σε κοινωνικές υπηρεσίες καθώς ήταν άστεγος. Αστυνομικοί που έχουν συναντήσει ανάλογα περιστατικά στον δρόμο λένε πως η συνήθης απάντηση στο «γιατί δεν έχεις ταυτότητα» είναι η εξής: «Γιατί δεν χρειάστηκε».

Αραγε τι να έκανε τον 70χρονο να βγει από την αφάνεια επτά δεκαετιών, γνωρίζοντας, μάλιστα, ότι η υπηρεσία στην οποία απευθύνθηκε είχε και... ράμματα για τη γούνα του; Την απάντηση μπορεί και να μην τη μάθουμε ποτέ, παρ' όλα

αυτά, ένα μέρος της ίσως βρίσκεται στο θαύμα της ψηφιοποίησης του ελληνικού κράτους που συντελείται τα τελευταία χρόνια καθώς, ίσως, κάποιο κοινωνικό επίδομα να λειτούργησε ως δόλωμα και έκανε τον κ. Στάθη να βγει στον «αφρό», να το διεκδικήσει, με αποτέλεσμα να πιαστεί στα δίχτυα του συστήματος.

Ίσως η αλήθεια κρύβεται στους κανόνες λειτουργίας του gov.gr, σύμφωνα με τους οποίους χρειάζεται το taxis και για το taxis χρειάζεται ταυτότητα. Και κάπως έτσι φαίνεται στην πράξη πώς το άρθρο ενός νόμου που περιγράφει τη λειτουργία μιας ψηφιακής πλατφόρμας είναι ικανό να βγάλει από την ντουλάπα τους σκελετούς μιας εποχής που ανήκει οριστικά στην Ιστορία.

Πηγή: in.gr